

Sztokholmskie zasady podstawowe Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej*

„Regulamin” Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE. Zasady podstawowe zostały przyjęte przez Konferencję obradującą w Rzymie w dn. 22-24 września 2000 roku i zmienione przez Konferencję obradującą w Sztokholmie w dn. 14-15 maja 2010.

Artykuł 1

(Członkostwo i metody działania)

1. Konferencję Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej tworzą przewodniczący parlamentów narodowych państw członkowskich Unii Europejskiej i przewodniczący Parlamentu Europejskiego, którzy uczestniczą w spotkaniach na równych zasadach.
2. W swoich działaniach Konferencja szanuje autonomię i konstytucyjne usytuowanie każdego z biorących w niej udział przewodniczących.
3. Przewodniczący mogą być zastępowani przez wiceprzewodniczącego swojej izby.
4. Konferencja obraduje w oparciu o zasadę konsensusu.

Artykuł 2

(Cele)

1. Konferencja Przewodniczących Parlamentów, w pełni szanując różnice w zakresie uprawnień swoich członków, działa w celu ochrony i promowania roli parlamentów i prowadzenia wspólnych prac wspierających działalność międzyparlamentarną.
2. Realizując te cele, Konferencja stanowi forum wymiany opinii, informacji i doświadczeń dla przewodniczących parlamentów, w zakresie tematów związanych z rolą parlamentów i organizacją funkcji parlamentarnych, a także promocji działalności badawczej oraz wspólnych działań, również w odniesieniu do form i instrumentów współpracy międzyparlamentarnej.
3. Konferencja nadzoruje koordynację działalności międzyparlamentarnej w ramach UE.

Artykuł 3

(Prezydencja i spotkania)

1. Konferencja zbiera się co roku na zaproszenie przewodniczącego (przewodniczących) parlamentu sprawującego prezydencję.
2. Parlament państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie Unii Europejskiej w drugiej połowie roku kalendarzowego sprawuje – co do zasady – prezydencję Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE i organizuje spotkanie Konferencji Przewodniczących w pierwszej połowie kolejnego roku kalendarzowego.
3. Sekretarze generalni lub inni desygnowani urzędnicy przedstawiają propozycje w sytuacji, gdy właściwy parlament nie może objąć prezydencji Konferencji Przewodniczących Parlamentów zgodnie z powyższymi procedurami.

* Tłumaczenie z języka angielskiego – OIDE.

4. Na zakończenie każdego spotkania Konferencja potwierdza, które parlamenty obejmą dwie kolejne prezydencje.
5. Prezydencja Konferencji rozpoczyna się w chwili zakończenia poprzedniego spotkania.
6. Na wniosek jednego z przewodniczących, poparty przez dwie trzecie członków Konferencji, może zostać zwołane spotkanie nadzwyczajne.

Artykuł 4

(Porządek obrad)

1. Daty spotkań i projekty porządków obrad przesyła się przewodniczącym parlamentów nie później niż trzy miesiące przed spotkaniami zwykłymi i nie później niż jeden miesiąc przed spotkaniami nadzwyczajnymi.
2. Prezydencja przygotowuje ostateczny projekt porządku obrad spotkania, biorąc pod uwagę sugestie zgłoszone przez innych przewodniczących parlamentów oraz sekretarzy generalnych lub innych desygnowanych urzędników podczas spotkania przygotowawczego, zgodnie z art. 8.
3. Ostateczny porządek obrad, raporty i dokumenty robocze rozsyła się, w zasadzie, nie później niż dwa tygodnie przed spotkaniami.

Artykuł 5

(Konkluzje)

1. Prezydencja odpowiada za przygotowanie konkluzji ze spotkania Konferencji. Konkluzje prezydencji powinny być zgodne z celami Konferencji określonymi w art. 2 i odzwierciedlać wspólne stanowisko Konferencji, nie powinny natomiast zawierać stwierdzeń natury politycznej. Konkluzje prezydencji nie są wiążące dla poszczególnych parlamentów.
2. Prezydencja i każdy z członków Konferencji mogą ujawniać opinie i poglądy wyrażone podczas spotkań. W takim przypadku, powinni wyraźnie zaznaczyć, że te opinie nie zostały zatwierdzone przez całą Konferencję.
3. Konkluzje prezydencji są wysyłane do członków Konferencji. Prezydencja wysyła również swoje konkluzje przewodniczącemu Komisji Europejskiej, przewodniczącemu Rady Europejskiej, urzędującemu przewodniczącemu Rady UE ds. Ogólnych oraz *trojce* COSAC. Konkluzje prezydencji są publikowane w sekcji przewodniczących parlamentów UE na stronie internetowej IPEX.

Artykuł 6

(Grupy robocze)

1. Na wniosek jednego z członków, Konferencja może tworzyć grupy robocze w celu rozpatrywania kwestii dotyczących roli parlamentów oraz organizacji współpracy międzyparlamentarnej i funkcji parlamentarnych.
2. Konferencja określa kryteria tworzenia każdej grupy roboczej i powierza koordynację jednemu ze swych członków. Konferencja wskazuje jednocześnie spotkanie, w porządku obrad którego należy umieścić wnioski grupy roboczej.
3. Grupy robocze przedstawiają Konferencji sprawozdania.

Artykuł 7

(Języki)

1. Podczas spotkań Konferencji tłumaczenie symultaniczne w zakresie języków urzędowych UE zapewnia się na wniosek, według następujących zasad:

- Infrastrukturę techniczną dla tłumaczeń zapewnia i finansuje parlament sprawujący prezydencję.
- Inne kwestie praktyczne, w tym języki stosowane jako podstawowe dla tłumaczeń, określa i organizuje parlament sprawujący prezydencję.
- Parlamente mogą zapewnić sobie własnych tłumaczy. Parlamente nie zapewniające sobie własnych tłumaczy mogą zwrócić się do parlamentu sprawującego prezydencję o zagwarantowanie im tłumaczy na ich własny koszt.
- Wszystkie parlamente postanawiające używać języków, których obsługę translatorską zorganizował parlament sprawujący prezydencję, ponoszą w równych częściach koszt tłumaczy dla tych języków.

2. Dokumenty pisemne rozsyła się w języku francuskim i angielskim. Tłumaczenia na inne języki może zapewnić zainteresowany parlament.

Artykuł 8

(Sekretarze generalni)

1. Sekretarze generalni lub inni desygnowani urzędnicy spotykają się w celu omówienia projektu porządku obrad, jak również przeprowadzenia innych wzajemnych konsultacji.
2. Sekretarze generalni lub inni desygnowani urzędnicy parlamentów członkowskich wspierają swoich przewodniczących podczas spotkań Konferencji.
3. Parlament sprawujący prezydencję odpowiada za organizację tych spotkań, stosując w miarę możliwości kryteria przewidziane dla samej Konferencji, z wyjątkiem zasad dotyczących języków roboczych, którymi są tylko angielski i francuski.

Artykuł 9

(Przyjmowanie i zmiany zasad podstawowych Konferencji)

1. Niniejsze zasady podstawowe są przyjmowane w drodze konsensusu.
2. Każdy członek może zaproponować poprawki do niniejszych zasad podstawowych.
3. Propozycje poprawek przesyła się – w formie pisemnej – w języku angielskim i francuskim, wszystkim przewodniczącym parlamentów nie później niż trzy tygodnie przed spotkaniem Konferencji; takie propozycje umieszcza się w porządku obrad spotkania.
4. Wersje oficjalne niniejszych zasad podstawowych sporządza się w języku angielskim i francuskim; tłumaczenia na języki urzędowe Unii Europejskiej należą do zainteresowanych parlamentów.